

ԱՇՈՒՂԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

3. — ԲԱՐԻ ԿԵԱՆՔ

1. — ԱՊԱՄԱՅ ՈՐԴԻ

Աղամայ որդի՛, քեզ մին խրատ տամ,
Ականջ արա. լուս աչկդ մի պահել կուր.
Կուր մի՛ պահել քեզի աղքատի դիմաց,
Քո ապրանքէն նրան էլ բաժին տուր:

Տուր բաժին աղքատաց, Ածոյ ճամբին կաց,
Գնա դու եկեղեցի, զոջնո՛, քո մէղկն լաց.
Ամենայն ժամ դու քո աղօթքումն կաց,
Համիշայ սիրտդ իստակ պահի, քո մեղքն լաց:

Սիրտդ իստակ պահի, ընկերոջ համար ջան տուր,
[հոգի տուր,
Թէկուզ հայ ըլնի, թէկուզ թուրք, քո կեանքը
[մատաղ տուր.
Ղուլ Եովհաննէս ոչ մէկին փսսա թթու, ջան
[սաս, ջան տուր,
Համիշայ սիրէ բոլորին, ջան ասա, քո կեանքը
[սատաղ տուր:

2. — ՀՈԳԻՈՅԴ ՃԱՆԱՊԱՐԷԼ

Հոգւոյդ ճանապարհն յիստակիր,
Աղօթք արա՛ տեսնես լոյս.
Կեանք ունես, տուր աղքատաց,
Մին օր կելնի ձեռնէդ դուս:

Ունայն ա մալն այն, փուշ ա մեր կեանքն,
Ճամբորտ ա այն, որ կայ վախճանքն.
Թէ՛ իմանաք էն ա մեր աշխատանքն,
Սէր ու սէրլու, հաւատ ու լոյս:

Հինգ օր էս աշխարհումն դու մին դոնադ աս,
Ճար արա քո հոգուն, քանի որ սաղ աս.
Ինչ ցանես, քո ձեռնովն էն կու քաղես,
Թէ՛ փուշ ա, թէ՛ ձաղիկ բերես լուս:

Արի, էյ աղամայ որդի, դու ինձ լսի,
Հալալ արա, հալալ գործի, ջանով սիրի.
Ղուլ Եովհաննէս էս աշխարհում բարի գործի,
Զարէն ուզ էղիր, թէ՛ հար, թէ՛ սաղ սրտով սիրի:

Ո՛վ որ էս աշխարհին միտքն բարի ա,
Հալալ չի գտանվի չար նրա համար.
Իւր գործքովն իւր հոգին կը լուսաւորի,
Փայլի դատաստանին ճառ նրա համար:

Հալալն մի՛ թողնի, վազ տալ հարամին,
Հազար փաս տալով կտանի քամին.
Թէկուզ հազար լվաս սեղն չի սպիտակի,
Էրկաթն էրկաթ ա, ինչքան ծէծէս զուր ա օսկի
[համար:

Ղուլ Եովհաննէս մտածիր դու քո աշալն,
Կամ քո վերջին օրն, կամ հոգուդ տալն.
Շատ մարդիկ կիտեցին դուլվաթ ու մալն,
Ախր բաֆայ չար ու զառ նրա համար:

4. — ԱՐԻ՛, ԱՅ ՈՐԴԻ

Արի, այ փուշ Աղամայ որդի,
Շատ մի՛ խնդալ չարի վերայ.
Ինչ աս կիտում ժանգ ու ժառանգ,
Էս ունայն աշխարհիս վերայ:

Աշխարհ ալ է ալ եւ ալ եւ, իմացիր,
Գնա Ածոյ ճամբումն կացիր.
Մին ողորմութիւն ստացիր,
Բարի արա քո ճամբի վերայ:

Ճանապարհդ պահիր մաքուր,
Այլոց վերայ մի՛ ասել զուր.
Զար սատանին հալալ տուր,
Կացիր բարի բանի վերայ:

Մի՛ ժամանակ տալ սատանին,
Որ կ'հակառակի քո բանին.
Կ'բնակուի մէջ մարանին,
Խոր սեւ ամպն սարի վերայ:

Ղուլ Եովհաննէս սիրտդ բաց,
Հոգուդ մեղքն շուտով մաքրի.
Բարութիւն արա ամէն մարդի,
Կանգնիր քո էղարի վերայ:

ՂՈՒԼ ԵՈՎՀԱՆՆԵՍ